

بالون والولو پلاستی در یچه میترال در خانمهای حامله با تنگی شدید روماتیسمال در یچه میترال و گزارش یک مورد آن در بیمارستان امام رضا(ع) مشهد

دکتر محمود شبستری

استادیار قلب

دکتر علی اصغر دادگر

دانشیار قلب

دکتر مهدی نیک دوست

رزیدنت قلب

Percutaneus mitral valvuloplasty(pmvt) on pregnant women with severe rheumatic mitral stenosis(MS) and report of one case.

Abstract:

Objective:

The aim of this study is to report that percutaneus Mitral Valvuloplasty(PMV) is safe feasible and effective during pregnancy.

Material and methods:

In this Study we present a 25- year old pregnant woman (PG at 20 th week GA) with symptomatic severe MS ($MVA=0.9\text{cm}^2$) when underwent successful PMV(POST,PMV, $MVA=1.5\text{ cm}^2$) with markley improved symptoms.

Results:

In this case Normal, Vaginal Delivery was done and there was no important significant complication during and after the procedure both for mother and fetus.

Conclusion:

Rheumatismal involvement of mitral valve is the most common organic valvular heart diseases among pregnant women in south Asia.

Physiological change during pregnancy often causes deleurition of symptoms among those patient with mitral stenosis (MS). Although medical treatment has some symptomatic relief, intervention measure is usually considered to be the treatment of choice among pregnant women with(MS).

Keywords:

Valvuloplasty-mitral stenosis-pregnancy.

سال چهارم
شماره هفتم و دهم
پانزدهم و میانی
۱۳۸۰-مشهد

آدرس مکاتبه:

مشهد، بیمارستان امام رضا(ع)، بخش قلب

مقدمه:

بیماری روماتیسمال در چرچه میترال شایعترین گرفتاری اورگانیک بیماری در چرچه ای در خانمهای حامله در جنوب آسیا می باشد(۱).

حاملگی طبیعی با وضعیت هیپر دینامیک همراه است که با افزایش حجم خون در گردش مشخص می شود. تعداد ضربان قلب مادر، حجم ضربه ای بطن چپ افزایش یافته و مقاومت عروق سیستمیک کاهش می یابد(۲).

این افزایش حدود ۵۰٪ ممکن است باعث بروز علایم در یک فرد با تنگی در چرچه میترال بدون علامت شود و یا باعث بدتر شدن علایم در نزد بیمار علامت دار قبلی شود.

در یک بیمار با تنگی در چرچه میترال افزایش حجم و تاکیکاردی باعث اختلال در خالی شدن دهلیز چپ و در نتیجه باعث افزایش شدید در فشار کاپیلهای ریوی می شود. این استرس همودینامیک همراه با دلایل دیگر مثل آنمی- فیبرلاسیون دهلیزی و آمبولی ممکن است زمینه ایجاد ادم حاد ریوی را فراهم نموده و منجر به شوک کاردیوژنیک و در نهایت فوت مادر یا جنین شود(۳).

خانم حامله با تنگی در چرچه میترال مشکلات درمانی خاص و پیچیده ای دارد. انجام کمیسیورتومی جراحی در چرچه میترال می تواند انجام شود ولی هنوز با عوارض و میزان مرگ و میر بالایی همراه است(۴).

در چند سال اخیر انجام بالون و اولوپلاستی در چرچه میترال در طی حاملگی انجام شده و نتایج کوتاه مدت آن فوق العاده عالی است(۵).

بی کیری دراز مدت بیماران هم نشانگ عوارض خیلی کم برای جنین و نتیجه نهایی و مناسب حاملگی است(۶). مطالعات متعدد برای تماس جنین با اشعه صدمه ای را در بررسی دراز مدت نشان نداده است. مادر این مقاوه یک مورد بالون والولوپلاستی را در یک خانم با حاملگی ۵ ماهه و

متد و روش کار:

والولوپلاستی در چرچه میترال در خانم ۲۵ ساله در سه ماهه دوم حاملگی اول و با تنگی شدید و علامتدار در چرچه میترال انجام شد.

فانکشنال کلاس بیمار بین ۲ الی ۴ بود. ریتم بیمار خوشبختانه سینوسی بود، بیمار دوز بالا دیورتیک- دیگوکسین و بتا بلوکر دریافت می کرد. به طور کلی بیماران مورد قبول برای والولوپلاستی در چرچه میترال باید یکی از شرایط زیر را دارا باشند.

۱- تنگی شدید در چرچه میترال با سطح در چرچه کمتر از یک سانتی متر مربع

۲- فانکشنال کلاس ۲ یا ۴

۳- عدم وجود ترومبوس در گوشک یا خود دهلیز چپ

۴- عدم همراهی تنگی میترال با نارسایی متوسط یا بیشتر در چرچه میترال

۵- حاملگی بیشتر از ۲۰ هفته

بروکسی اکوکار دیوگرافیک:

اکوکاردیوگرافی قبل و بعد از انجام والولوپلاستی انجام می پذیرد. شدت تنگی در چرچه و شکل در چرچه و زیر در چرچه باید دقیقاً بررسی شود و میزان گرادیان سطح در چرچه محاسبه گردد.

میزان فشار سیستولی ریه از طریق بررسی در چرچه تری کو سپید محاسبه می شود. اکوی داخل مری جهت بررسی ترومبوس در گوشک دهلیز قبل از بالون ضروری است.

انجام کاتریزاسیون و والولوپلاستی در چرچه میترال

اطلاعات کافی نسبت به میزان اشعه ای که به جنین وارد می شود باید مورد نظر قرار گیرد جهت محدود

در فعالیتهای معمولی هیچ‌گونه علامتی نداشت و فقط با فعالیت‌های سنگین دچار علامت و تنگی نفس می‌شد هیچ‌گونه علامت کلینیکی یا پاراکلینیکی دال بر نارسایی دریچه میترال مشاهده نگردید. بیمار پس از انجام بالون داروهای خود را به حداقل رسانده و با دیگر کسین کنترل شد. بیمار سه ماه بعد زایمان طبیعی نمود و هیچ‌گونه گزارشی از علائم غیرطبیعی در نزد نوزاد در هنگام زایمان، یا بعد از آن گزارش نگردید.

بحث

گرفتاری روماتیسمال دریچه هنوز شایعترین بیماری قلبی در خانمهای حامله در تعداد زیادی از کشورها می‌باشد و در ۷۵٪ موارد این بیماران تنگی میترال به شکل غالب دارند.^(۸)

حضور تنگی دریچه میترال باعث اختلال در توانایی قلب در افزایش بروون ده قلبی با وجود افزایش حجم خون در بدن می‌شود و در نهایت منجر به افزایش احتقان ریوی می‌شود. این بدتر شدن علائم در ۲۵ درصد موارد بیماران گزارش می‌شود. میزان فوت مادر در طی حاملگی حدود یک درصد می‌باشد و ابسته به فانکشنال کلاس بیمار می‌باشد که هر چه بالاتر باشد امکان مرگ و میر بیشتر است. در حضور آریتمی قلبی همراه تنگی دریچه، میزان مرگ و میر مادر تا ۱۷ درصد افزایش می‌یابد.

بیشترین میزان خطر در هنگام زایمان خواهد بود بنابراین بهتر است تنگی میترال در خانمهای جوان قبل از حاملگی تشخیص و درمان شود. گرچه به دلایل متعدد این امکان همیشه وجود ندارد. راههای درمان متفاوتی برای خانمهای حامله با تنگی میترال تجربه شده است. برای اولین بار در سال ۱۹۵۲ عمل جراحی کمیسیوروتومی انجام شد. باید داشت که میزان مرگ و میر جین در طی عمل قلب باز به ۱۵ الی ۳۳ درصد افزایش می‌یابد. با عمل بسته جراحی closed mitral valvoloplasty

نمودن تماس جنین با اشعه، شکم خاتم حامله به صورت دور تا دور با اپرون (apron) از منطقه زیر دندنه‌ها تا پوبیس (symphysis pubis) پوشانده می‌شود.

فلورسکوپی فقط در زمان ضرورت استفاده می‌شود از مطالعه قلب راست و کاتریزاسیون آن باید صرف نظر کرد. کاتتر با بالونی pigtail در ریشه آئورت قرار می‌گیرد. انجام تزریق در بطن چپ تا حد امکان نباید انجام شود. فلوسکوپی با اشعه X بیشتر محدود به زمان سوراخ کردن سپتوم بین دو دهلیز و نیز زمان عبور بالون از دهلیز به سمت بطن چپ و نیز باد کردن بالون در سطح دریچه می‌شود.

والو لوپلاستی دریچه میترال با بالونی به اسم (Inoue) انجام می‌شود. سپتوم بین دو دهلیز توسط سوزن بر کنبرو (Brockenbrough) که از طریق ورید فمورال راست داخل می‌شود سوراخ می‌شود و دیلاتاسیون مرحله‌ای دریچه با بالون تا زمانی انجام می‌شود که گرادیان سطح دریچه میترال به کمتر از ۵ میلی متر جیوه برسد.

عمل زمانی موفق است که سطح دریچه بیشتر از ۵۰ درصد افزایش یابد یا اینکه حداقل دریچه به بالاتر از ۱/۵ سانتی متر مربع برسد.

بررسی سونوگرافیک جنین:

بررسی سونوگرافیک جنین قبل و بعد از بالون انجام می‌شود.

نتیجه:

در این بیمار سطح دریچه قبل از بالون ۰/۹ سانتی متر مربع و گرادیان سطح دریچه در زمان دیاستول ۲۱ میلی متر جیوه بود که با انجام بالون والو لوپلاستی سطح دریچه به ۱/۷ سانتی متر مربع افزایش یافت و گرادیان سطح دریچه به ۳ میلی متر جیوه کاهش یافت بسیار پس از انجام بالون از فانکشنال کلاس ۳ به فانکشنال کلاس ۱ رسید یعنی

از طرف دیگر چون آنومالی جنینی در اثر تماس با اشعه در حاملگی قبل از هفت هفته بیستم رخ می‌دهد لذا توصیه می‌شود PTMC تا بعد از هفته بیست تأخیر افتد. با رعایت این عوامل به نظر می‌رسد ریسک مرگ جنین با عمل بالون بسیار کمتر از عمل جراحی دریچه میترال یا درمان دارویی به تنها یافته باشد.

در آخرین مطالعه ای که توسط آقای mangione و همکاران در بررسی ۵ سال بعد تولد انجام شده است بچه‌های متولد شده از خانم حامله ای که جهت بالون در معرض اشعه قرار گرفتند همگی سالم و هیچ مشکل کلینیکی نداشتند.

نتیجه گیری:

انجام بالون والولوپلاستی دریچه میترال از طریق پوسیت روش بی خطر و مؤثر برای درمان خانمهای حامله با تنگی شدید دریچه میترال همراه با علائم کلینیکی می‌باشد.

این عمل باعث بهبود علائم کلینیکی و همودینامیکی در نزد بیماران شدیداً علامت دار می‌شود.

این عمل توسط پزشکان با تجربه و متبحر به سرعت قابل انجام است و برای مادر و جنین نیز خطری به همراه نخواهد داشت و باید به عنوان درمان انتخابی در خانمهای حامله با تنگی شدید دریچه میترال مورد نظر باشد.

بنابراین والولوپلاستی دریچه میترال در بیماران حامله و ریسک بالا پیشنهاد می‌شود. مطالعات قبلی هیچکدام مرگ جنین را گزارش نکرده اند اثرات ناخواسته اشعه بر جنین مشاهده نشده است و بررسی طولانی مدت رشد طبیعی کودکان را نشان داده است(۸).

گرچه بحث شد که نتیجه بالون موفقیت آمیز است ولی هنوز هم اثرات تابش اشعه X بر روی جنین نیاز به مطالعات طولانی مدت بعدی دارد. بررسی ها نشان می‌دهد جنین در طی انجام بالون حدود ۲ دهم راد (rad) اشعه می‌گیرد و این میزان تا موقعی که به حد ۱۰ راد نرسد پیشنهاد سقط تراپوتیک نمی‌شود(۱۲).

بنابراین چنانچه پزشک معالج سرعت عمل و تجربه کافی داشته باشد در حدود همان دو دهم راد عمل را به پایان خواهد رسانید.

هدف:

هدف از این بررسی گزارش یک مورد والولوپلاستی دریچه میترال از طریق پوست در یک خانم ۲۵ ساله در تریمستر دوم حاملگی اول، باتنگی شدید و علامت دار می باشد.

روش:

این بیمار که دارای فانکشنال کلاس ۲ الی ۴ برد و خوشبختانه ریتم سینوسی داشت و دوز بالای دیورتیک، دیگوکسین و بتا بلوک دریافت می کرد تحت عمل والولوپلاستی پرکوتانوس در ماه پنجم حاملگی قرار گرفت.

نتایج:

در این بیمار دوران حاملگی با موفقیت طی شد و زایمان طبیعی بدون هیچ عارضه برای مادر و جنین انجام پذیرفت.

نتیجه گیری:

انجام بالون والولوپلاستی دریچه میترال از طریق پوست روش بی خطر و مؤثر برای درمان خانمهای حامله با تنگی شدید دریچه میترال همراه با علایم کلینیکی می باشد.

این عمل باعث بهبود علائم کلینیکی و همودینامیکی در نزد بیماران شدیداً علامت دار می شود این عمل توسط پزشکان با تجربه و متعارف به سرعت قابل انجام است و برای مادر و جنین نیز خطری به همراه نخواهد داشت و باید به عنوان درمان انتخابی در خانمهای حامله با تنگی شدید میترال مورد نظر باشد.

واژه های کلیدی:

والولوپلاستی، تنگی میترال، حاملگی

References

1. Vijaykumar m, Narula J, Reddy KS. Incidence of Rhumatic Fever and prevalence of Rhumatic heart disease idn India innt J cardilo 1994,A3:221-228
2. Perloff jk. Pregnancy and cardiovascular disease. in Braun wald E (ed). heart disease. A text book of cardiovascular medicine, 6 th ed. Philadelphia. WB saunders.2001.P.
3. Perloff jk. pregnancy and cardiovascular disease. in Braun wald E(ed). heart disease. A text book of cardiovascular medicine, 6 th ed. Philadelphia. WB saunders.2001.P
4. vosloo S. Reichart B. The fasibility of closed mitral valvotomy in pregnancy. J thorac cardiovascular surgery 1987;93:675-679
5. yaryura RA. Carpenter Rj. Management of mitral valve stenosis in pregnancy. Case presentation and review of the Literature.J heart valve Disease 1996;P:16-19.
6. presbitero P.prever SB. Inter ventional cardiology in pregnancy. Eur heart j 1996;17:182-188
7. Hatle L, Angelsen B. Non invasive assessment of artioventricular pressure half- time by doppler ultra sound circulation 1999;60;1096-1104.
8. Mangione jA. Percataneous double balloon mitral valvuloplasty in pregnant women. Am j Cardilo 1989;64:99-102.
9. Turi ZG, Reyes VP. Percutaneous balloon versus surgical close commissurotomy to mitral stenosis. A prospective randomized trial. Circulation 1991;83:1179-1185.
10. caupta A, Ballen mitral valvotomy in prgnancy: maternal and fetal outcomes. jam coll surg 1998;187:409-415.
11. sufian R, Berman A. percutaneous mitral Balloon valvotmy during pregnancy in a patient with severe mitral stenosis. Calthet cardiovascular Diagn 1988;15:109-111.
12. mangione jA, Long Term follow up of pregnant women after percutaneous mitral valvuloplasty Catheter cardiovascular intervention 2000;50:413-417.